

Mál nr. 360/2018**M og
váttryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar bifreiðar A****Ágreiningur um bótaskyldu er bifreið var ekið á kyrrstæða vinnuvél á Þorlákshafnarvegi.****Gögn.**

Málskot, móttakið 6.11.2018, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 12.12.2018.

Málsatvik.

M ók bifreið sinni, A, aftan á vinnuvél á Þorlákshafnarvegi. Myrkur var, engin lýsing en þurrt færi. Í lögregluskýrslu er haft eftir M að hún hafi ekið á 85-90 km hraða á klst. Hún hafi einungis séð eitt hvítt ljós framundan og dregið þá ályktun að um framljós bifreiðar hafi verið að ræða sem ekið hafi verið á móti henni í nokkurri fjarlægð. Hafi hún ekið áfram með lágu ljósin og búist við að mæta bifreiðinni innan tíðar. Skyndilega hafi hún tekið eftir að ljósið hafi verið frá vinnuvél (lyftara) (B) sem hafi verið kyrrstæð við vegarbrún hægra megin. Engin ljós, svo sem rauð afturljós eða gul vinnuljós, hafi verið á B sem hafi gefið til kynna að hún hafi verið kyrrstæð. Henni hafi ekki gefist ráðrúm til að bregðast við eða afstýra árekstri.

B mun hafa verið óváttrygð en V, ábyrgðartryggjandi A, telur að M beri fulla ábyrgð á tjóni því sem hlaust við áaksturinn. Eins og málið liggur fyrir verður að líta svo á að M fallist ekki á afstöðu M til bótaskyldu.

Álit.

Fyrir liggur myndbandsupptaka úr A í aðdraganda þess að hún rakst á B. Þar má sjá með nokkrum fyrirvara að umrætt ljós frá vinnuvélinni hafi ekki verið vinstra megin á veginum heldur miklu fremur á hægri helmingi vegarins. Samkvæmt 1. mgr. 36. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 skal jafnan miða ökuhraða við aðstæður með sérstöku tilliti til öryggis annarra. Ökumaður skal þannig miða hraðann við gerð og ástand vegar, veður, birtu, ástand ökutækis og hleðslu, svo og umferðaraðstæður að öðru leyti. Þá má hraðinn aldrei verða meiri en svo að ökumaður hafi fullt vald á ökutækinu og geti stöðvað það á þeim hluta vegar fram undan, sem hann sér yfir og áður en kemur að hindrun, sem gera má ráð fyrir. Þegar skipt er frá háum ljósgeisla í lágan skal aðlaga ökuhraða hinu breytta sjónsviði. Samkvæmt 2. mgr. sömu lagagreinar hvílir sérstök skylda á ökumanni að aka nægilega hægt miðað við aðstæður t.d. þegar útsýn er takmörkuð vegna birtu eða veðurs og þegar hætta er á að ljós valdi glýju, sbr. b. og f. liði málgreinarinnar. M ók á allt að hámarkshraða er áreksturinn varð. Þegar litið er til þess að M sá ljós á veginum framundan ók hún of hratt og ekki í samræmi við þau fyrirmæli umferðarlaga sem að framan greinir. Til þess verður áreksturinn rakinn og telst M því eiga sök á því hvernig fór. B var réttu megin á veginum miðað við akstursstefnu. Ekkert er um það samkvæmt fyrirbyggjandi gögnum að ljós á B hafi verið ólögleg. Ekki er efni til að fella sök á stjórnanda B. Verður M því gefin öll sök á óhappinu.

Niðurstaða.

Leggja ber alla sök á M, ökumann A.

Reykjavík, 8. janúar 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.